

Előfizetési árak:

Egész évre	6 frt — kr.
Félévre	3 „ — „
Negyedévre	1 „ 50 „
Egy órára	— „ 50 „
Egyes szám ára 8 kr.	

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
(Nádasy-féle ház)
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szórdán és szombaton.**

Szerkesztői Iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.
Előfizetések elfogadtnak még
valamennyi könyvkereskedésben.

Egyes számok kaphatók:

Waldinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér), Böhm Manó (fő-utca) papír- és könyvkereskedéseiben.

Fölhívás előfizetésre.

A második félév közeledtével tisztelettel kérjük az igen tisztelt előfizetőinket, hogy előfizetéseiket minél előbb megújítani sziveskednének. Ezen okból, vidéki előfizetőink részére mai számunkhoz póstaútványokat mellékelünk, melyeknek szives igénybevételét ismételve kérjük.

Lapunk előfizetési ára a „Veréb Jankó” ingyenes melléklettel, mint eddig is:

fél évre	3 frt
negyed évre	1 frt 50 kr.
egy órára	50 kr.

Pécs, 1892. június havában.

Tisztelettel

A „Pécsi Figyelő”
(„Pécsi Hirlap”)
kiadóhivatala.

A városi rendőrség.*)

— A fölügyelet és ellenőrzés hiányossága. —

A rendőrség teendői már csak a rendészet három nagy ügyköréből kifolyólag — eltekintve, hogy a közigazgatási teendők egy részét a fölüttes hatóságok kényelme szintén az ő munkakörükbe utalja — oly halmozottak és oly sokoldalúak, hogy a főkapitány kellőképp nem ellenőrizheti tisztviselőit egyszerűen azért, mert fizikai lehetetlenség. Holott azoknak összes tényeiért ő felelős első sorban s kevés

*) „Magyarország városi rendőrsége és annak újjászervezése” cím alatt Rédei Miklós győri h. rendőrfogalmazó könyvet adott ki. A „Győri Hirlap” nyomán adjuk belőle e kis közérdekű mutatóványt. Szerk.

A „Pécsi Figyelő” tárczája.

Virágregék.*)

Ez a czime annak az izlésesen kiállított kötetnek, mely a napokban látott napvilágot a lyceumi könyvnyomdában.

A könyv bájos tartalmának szerzője mesze tőlünk, Itália mosolygó ege alatt gazdagítja az irodalmat, és úgy orvosi, bölcséleti szakmunkáit, mint regényeit, elbeszéléseit és főleg kedves virágregéit ma már minden művelt államban ismerik, csodálják és élvezik.

Virágregéi különösen a nők bálványai, mert azokban egy egész külön, csodálatos világ van eltemetve. Ebben a világban valami bájos, valami földöntúli érzélem rejtezik. Nem csoda tehát, ha rokonszenvez a női szívvel és annak érzékeny kedélyvilágával. Allegorikus képeiben a szerelem, e mindehatható érzélem, legszebb apotheoizát találjuk. Mantegazza, az élénk fantáziájú olasz, alkotta meg a szerelem problematikus élettanát, melyet a poézis és mesék

*) Irta Mantegazza. Szerző engedélyével fordította Warg Janka. A könyv ára 1 frt 20 kr. Elegáns díszkötésben 2 frt. Megrendelhető Pécsen F. e. i. l. e. r. M. h. á. l. y. kiadónál a lyceumi nyomdában.

helyen van az, hogy az alkapitányok is saját felelősségükre járnak el. Éppen ez azután szükségét idézi elő annak, hogy a főkapitányon kívül a fölüttes hatóságok kebelében létesítsék a kellő fölügyelet és ellenőrzés, épen maradván azért a főkapitánynak e joga is.

De már itt megjegyezhetem, hogy a rendőrség céljában, föladatában és eljárásában rejelő sajtyszerű szellem következtében azoknak miként való teljesítését más, mint szakember sem megbírálni, sem ellenőrizni nem tudja.

A mai közigazgatási szervezetben a főkapitányt s vele és benne az egész rendőrséget a főispán, a polgármester, a tanács, a közgyűlés, a közigazgatási bizottság és az ad hoc kiküldött miniszteri biztos ellenőrizheti és vizsgálhatja fölü.

Igen tisztelem valamennyinek az ismeretét, azt is elismerem, hogy kiváló közigazgató tehetségek lehetnek az illetők; de ha nem voltak maguk is valaha rendőrségi tisztviselők, úgy kételkedem abban, hogy helyesen tudják megbírálni, vajjon a rendőrség eljárása egyes esetekben, de különösen a maga egészében, megfelel-e vagy sem a törvény, a kor s legfőképp a nagy közönség együttes érdekeinek. Kételkedni merészkedem pedig még azon okból is, mert a legtöbb helyen ilyen fölüvizsgálatok és ellenőrzések egyáltalán nincsenek dívatban.

A miniszteri fölüvizsgálatokat is csak akkor alkalmazzák, mikor országos baklövésről vagy épen botrányról van szó, de meg is sértene az önkormányzatok jogait az, ha az állam az ő hatóságaik ügyveze-

tésébe beleavatkoznék. Pedig bizony, de kellene.

Hiszen, hogyha ilyen ellenőrzéseket és fölüvizsgálatokat tartanának, a városi rendőrkapitányságok ma egészen más viszonyok közt lennének.

Nem azért, mintha ezzel a visszaéléseket teljesen megszüntetnék; hiszen visszaélések mindenütt fordulnak elő, még a legszigorubb ellenőrzés mellett is, de azért, mert a városi rendőrkapitányságok szervezetének hiányosságait fölüismerhették volna maguk a fölüttes hatóságok is s gondoskodtak volna a bajok orvoslásáról. De hát ez csak „volna” maradt.

A törvényhatóságoknak a legtöbb helyen mostoha gyermeke a rendőrkapitányság, melyet teljesen elhanyagolnak, hívén, hogy egy jól rosszul összetákoltszolgálati és szervezési szabályzat ajándékozásával már mindenben eleget tettek.

A rendőrfőkapitányok mindenütt megteszik a szokásos havi, félévi s évi jelentést, amelyben leszámolnak a személyzetéről, az egyes ügykörökről, statisztikát adnak, kimutatják az egyes hiányokat, javaslatokat tesznek azok orvoslására stb. E jelentések a polgármester útján a közigazgatási bizottságba, innen a miniszteriumba kerülnek. De hogy mi is van tulajdonképpen ezekben a jelentésekben, mennyiben bírnak reális alappal az abban fölühozott állapotok s minő kihatással lehetnek azok az illető város jövőjére, fejlődésére stb., azt senki se kutatja.

Épen a mult hónapok egyikén szólalt föl egyik tekintélyes fővárosi lap e miatt, hogy a fővárosban is csak így van. A

tündérképeivel csodásan szőtt össze. Egy külön filozófia sugárzik ki ebből a csodálatos élettanból, mit azonban csak fogékony szív, nemes kedély tud megérteni és átérzeni.

Előtte más az élet, mások az emberek és lények!

Az életet nem tehernek és nyűgnek tekintik, hanem álomnak, egy oly édes álomképnek, melyet a nagy természet keze fest élénk, hogy a fölkelő nap vérpáros sugarai mellett gyönyörködtesen bennünket, s hogy csodás alkotásának individuumaiban élvezetet találjunk.

Merő ellentéte a mai materiális gondolkodásu világnak és téves bölcselkedésnek.

Mantegazza nem az ólmos műhelyeket keresi föl, ahol verejtéket izzadó munkások görnyedeznek, nem is lopózik a családi tragédiák földult romjaihoz; hanem kimegy a szabad természetbe, megpihen annak pázsitos ülén, s mint természetimádó elmereng a lombok susogásán, a virágok bájos regéin.

Fanatikus hive az idealizmusnak, s innen van az, hogy folyton a „boldogság”-ról énekel, arról a „boldogság”-ról, mi tulajdonképpen nem is létezik; de mely éppen azért, mert nem létezik — boldogság.

Természetimádásának tanui a bájos virágregék, melyekben a virágok eredetét és természetét írja le költői szavakkal. Így pl. a rózs a eredetéről azt írja, hogy az a szere-

lem nyilas istenkéjének, Amornak és egy szép indus leánynak forró csókban összeforró ajkából keletkezett. Élénk fantáziája a virágokat mind szerelemből következteti. Így az ég, mely szerelmes lett a ringó buzakalászkba, hogy velük csókolózhassék, hogy együtt susogjon velük a szerelemről: buzavirággá változott, s azóta folyton ott virul az arany kalászk közt, melyek édesen hajolnak le reája s csókossák bozontos fejcskéjét.

Tizenhárom ily kedves virágregét fordított le olaszról nagy szorgalommal egy pécsi, költői kedélyű leány, hogy csokorba kötve, menyasszonyi hozománykép megajándékozza vele hazai közvpiacunkat. W a r g a Janka, városunk szülötte az, a ki a zengzetes olasz nyelvet elsajátította, nemes szívével és fogékony költői kedélyével megértette és átérzte a világhírű olasznak, Mantegazzának bájos alkotásait, s hogy honfitársaival is megismertesse a kertekben viruló rózs a, a ringó aranykalászk közt bujkáló buz virág, vagy a cserépben növekvő, illattalan kamélia regéjét: lefordította magyar nyelvre és átadta a magyar irodalmatpartoló közönségnek.

Manapság, midőn mindenütt és mindenfelé vérdrámák és rémregények árasztják el a mohón olvasó fiatalságot, midőn a serdülő leánykák az iskolakönyvek között — sajnos! — izlés és erkölcsrontó regényeket dugdosnak,

közigazgatási bizottság végighallgatja egyik hónapról a másikra a rendőrfőkapitány jelentéseit, de egy megjegyzése vagy észrevétele sincs rá. Vagy nem akar, vagy nem tud hozzászólni, tertium non datur. Bajnak azonban mind a kettő nagy baj.

Pedig azok az adatok sok orvoslásra és helyrehozásra váró hiányosságnak vezetnének nyomára. Aztán meg megismerhetnék ezekből a rendőrségnek ezerfelé ágazó munkakörét s megszerezhetnék ez ismeretekkel a képességet, hogy alkalomadtán a főülvizsgálatot is meg tudják tartani s megtudják bírálni a megbírálandókat szakismerettel s nem fölületes nagyképűsködéssel, vagy talán jóttakaró, de rosztat eredményező elnézéssel.

Nem ilyen fölületes jóakarát, de szigoru ellenőrzés kell a rendőrségnek, mely az emberek legnagyobb jogait, a vagyon- és személybiztonságot, a tulajdon- és személyesszabadság szentségét stb. védi és korlátozhatja egyaránt.

Ha jóakarát akar mutatni a fölüttes hatóság, úgy azt mutassa meg gyámolításában, melylyel a rendőrség munkáját nagy föladatai teljesítésében megkönnyíti és elviselhetőbbé teszi.

A tisztikar szigoru ellenőrzésének a legénységnek is kétségtelenül meglesz a jó eredménye, mert ma a tisztikar laza ellenőrzése a legénység fegyelmére is vizsgálhat és meglazítja azt. Ha nem törődnek a tisztikaral, több mint bizonyos, hogy ez sem törődik a legénységgel. A legénység működését az ügyeletes tisztnek napról-napra fölülvizsgálnia kell, illetve kellene, de sokkal kényelmesebb ezt a vezető őrmesterre bízni, aki ismét a napos tizedesre háritja. Elég rossz, de így van; igaz öröke ez még a régi pandurvilágnak.

Fejérváry báró honvédelmi miniszter egészségi állapota annyira javult, hogy egy idő óta már sétákat tehet, sőt egyes ügyeket is elintézhet. A napokban a miniszter Franzbadba s onnan Gasteinba megy, a hatheti kúra végeztével pedig a magyarországi hadgyakorlatokon kisérni fogja a királyt. Azután teljesen átveszi a tárczája vezetését s — mint a N. Fr. Pr. értesül — eszeágában sincs visszavonulni, sőt máris egész sor törvényjavaslatot készített elő, melyet az országgyűlés őszi ülészakában fog beterjeszteni.

szinte enyhítő balsam és jótékony jelenség ez a kötet, melynek tartalma nemesíti a szívet, élénkíti a fantáziát és tisztítja a kedélyvilágot.

A szorgalmas fordító — látszik — nagy gondnal, választékos stílussal ültette át a virágregéket honi nyelvünkre, ami minden bizonynyal dicséretére válik a derék fordítónak, megszokván már mostanában a hevenyében készült pongyola fordításokat. Igaz ugyan, hogy itt-ott ebben a kötetben is találkozunk egy-egy helytelen szórenddel, de ezt elfeledtetni velünk a kötetnek nagyobb része, mely teljesen megállja a kritikus ítéletét.

A kötet nyelvezete igen szép, s a fordító híven tükröztette vissza magyar nyelven az olasz írónak egyszerűségében bájos nyelvezetét.

A kötetet melegen ajánljuk olvasóközönségünk figyelmébe, különösen pedig a fiatal főgékony kedélyű leányvilágnak, mely édes gyönyörűséggel fogja olvasni kedvenceiknek, a virágnak bájos meséit és legendáit.

Kéry Gyula.

A szabadságharczi emlékek kiállításán.

Végignéztem ezt a borzalmasan főséges kiállítást, a hol visszhangja van a multak lelkesedésének és a martyrok jajkiáltásának, a hol a rongyokra tépett dicsőség békén megfér

No hiszen azért majd a N. Fr. Pr. is el fogja ismerni, hogy Fejérvárynak muszáj visszavonulnia — t. i. a honvédelmi tárczától, akárhogyban nincs is eszeágában öxcellenciájának.

HIREK.

— **(A püspök a Mecsek-egyletnek.)** Dulánszky Nádai megyés püspök megleghangu átiratot intézett a Mecsek egylet választmányához, melyben megengedi, hogy az egylet a püspöki erdőségeket is működési területébe vonhassa; egyben 100 frttal az örökös tagok sorába lépett. Új tagoknak beléptek azonkívül: Schvarcz Frigyes dr. mint örökös tag, Póth Vilmos mint alapító tag, és 30 an rendes tagoknak. A tagok száma most 509, köztük 12 örökös, 44 alapító és 453 rendes.

— **(A székesegyház fölszentelésének évfordulóján.)** Tulajdonképpen kedd azaz június 21-dike lett volna a székesegyház fölszentelésének évforduló napja, de püspöki rendelet folytán a fölszentelés évforduló ünnepét mindig a 21-dikét megelőző vasárnapon ülik meg. Innen van tehát, hogy az első évforduló ünnepét is most vasárnap azaz f. hó 19-én ülték meg. A dóm harangjai már kora reggel megkondultak és óráig tartó bűgásukkal jelezték fölszentelésének emlékünnapját. A szent mise, melyet a püspök fényes papi segédkezés mellett tartott fél 11 kor ért véget, mely után Spiesz Janos paksi apát-plébános lépett a szószékre s körülbelül 65 perczen át főnomenális beszédet tartott, melyhez hasonlót ritkán hallhatunk. A szertartás alatt a székesegyház hatalmas hajói tömve voltak, s azok végeztével óriási tömeg hullámozott szét a sétatéren.

— **(Nádai érkezése.)** A dalárda javára föllépő Nádai Ferencz, a nemzeti színház művésze kedden délben érkezett meg Mohács felől, ahova hajóval rándult le. A pécsi pályabáznál a Pécsi Dalárda tagjai, Somogyi szinigazgató s a szintársulat néhány tagja üdvözölték. Mikor a vasuti kocsi kilépett, a dalárda a jelgőjére zendített rá s ezzel fogadta Nádait. A művész meglepetődve lépett a dalárda elé s az első sorban énekelő Hofferre szegezve tekintetét, csodálkozással rázta a fejét. Nem is késett nyomban kezét szoritani Hofferrel, kinek hangját nem győzte dicsérni, még a pályaudvarból kimenet is. A dalárda nevében egyébként Reberics alelnök szóval is üdvözölte Nádait, aki ismételve megköszönte a fogadtatást. Nádai a „Vadember“ vendéglőbe szállt, kedden délben ott is ebédelt néhány barátja és ismerőse körében.

— **(A Mecsek egyesület kirándulása.)** A Mecsek egyesület által f. hó 26 ikán azaz vasárnap a Jakab-hegyre rendezendő kirándulásban résztvenni szándékozók fölhívatnak, miként ebbeli szándékukat legkésőbb f. hó 24 én esti 8 óráig Valentin Károly fia könyvkereskedésében bejelenteni sziveskedjenek. In-

dulás reggel fél 6 órakor a sétatérről. Azok számára, kik M.-Ürögig kocsi óhajtanak menni, társas kocsik fognak — ugyan-
csak a sétatér előtt fél 6 órakor — rendelkezésükre állani; ezek igénybevételére vonatkozó bejelentéseket — személyenként 30 kr. lefizetése mellett — f. hó 25-én délig szintén Valentin K. fia könyvkereskedése fogad el. A kirándulásra vonatkozó esetleges további értesítések a jelentkezés helyén kifüggesztendő fekete táblán hozatnak a tagok tudomására.

— **(A püspöki rezidencia vendége.)** Vasárnap magas főpapi vendég érkezett a püspöki rezenciába. Belopotoczky tábori püspök, ki ez alkalomból részletesen tekintette meg székesegyházunkat, melyben több, mint másfél órát időzött. A katonaság főpásztora ezután kikocsizott s a város egyéb nevezetességeit szemlélte meg meg, s egy napi itt tartózkodás után ismét elutazott.

— **(Agyonszűrt bányás.)** A koloniába vezető uton van egy csárda, melyet „Nefelejcs“ csárdára keresztelt a gazdája. Ebben a csárdában szoktak vasárnaponként mulatni a közelben lakó bányások, kik tudvalevőleg a vasárnapi szünetet egész héten át kiszáradt torkuk lelocsolására szokták fordítani. Az elmúlt vasárnap is több bányás mulatott ebben a kocsmában, ennek a mulatozásnak azonban halál lett a vége. Sieberth József és Gyura József bányászok ugyanis valami csekélységen annyira összekaptak, hogy a verekedés folyamán Gyura oly mély sebet ejtett munkáskolégáján, hogy az vértől elboritva élettelenül esett a földre. A 18—19 éves gyilkost a rendőrség azonnal elfogta és a börtönbe szállította, hol jelenleg erősen folyik ellene a vizsgálat.

— **(Szinházi műsor.)** Ma szerdán Nádai Ferencz vendégfölléptével „Egér“ vigjáték 3 fölvonásban Pailleron Eduardtól először. A darabban egyetlen férfiszerep van, mely Nádainak egyik legjobb alkotása; a női szerepeket Szolenszki Olimpia, Daróczy Ilka, Kömvesné, Kalmár Piroska, Holéczy Ilona játszik. Csütörtökön Nádai Ferencz vendégfölléptével „Agglegények“ 5 föl. színmű Sardoutól. Nádai Mortemer szerepét játsza; a többi főbb szerepben Balla, Daróczy Ilka, Holéczy Ilona, Breznai, Csiki, Dezséri lépnek föl. Pénteken Nádai Ferencz utolsó vendégfölléptével „Thermidor“ dráma 4 fölvonásban Sardoutól, itt először. Nádai Labussière szerepét játsza. A többi szereplők a következők: Szolenszki Olimpia, Csiki László, Balla, Földvári, Hatvani, Daróczy Ilka, Tharasszovics Margit stb. Ez a darab, mely mindenütt, ahol csak adták, nagy hatást keltett, csupán ez egyszer fog nálunk színpadra kerülni. Szombaton H. Pauli Mariska vendég fölléptével „Kis molnárné“ Sztojanovics operettje. A vendég Celesztia szerepét játsza, a többi szereplő a régi marad. Vasárnap H. Pauli Mariska vendégfölléptével „Falurosza“ Tóth Ede népszínműve. H. Pauli Mariska még ezeken kívül az „Eleven ördög“ és „Párisi

az áruló gyalázat dicsérete mellett s a hol gyászba öltözve mereng a nemzet geniusza.

Hét nagy helyiségben (egy teremmel több mint tavaly) van elhelyezve a tömérdek emlék. A falakat képek ezrei borítják. Az oszlopok mellett trofeumok állnak. Fegyverek, a melyekből magasra emelkednek a vérrozdás kaszák és durva oláh-lándzsák. Valamikor azoknak a puskáknak dörgését győzelmi kiáltás és halálhörgés követte; a kaszák pengéjét az ellenség vére füstötte pirosra s az oláh lándzsa végére föltűzték Zalánán az ártatlan magyar csecsemőt.

A dicsőséges harcok és gyalázatos vérontások eszközei ezek. Most emlékgyűjtemény, ki tudja, valamikor nem lesz-e újra fegyvertár?

Ott vannak aztán az átlukgatott honvédruhák és csákók, a melyek viselői a szabadságért halva, a nemzet boldogságáról álmodnak már a föld alatt; ott vannak a foszlányos zászlók, a melyek nyelét könyezve csókolja meg olykor egy-egy 48 as hős aggastyán s ott van körülöttük a tömérdek arczkép, a szabadságharcz félisteneinek apetheosisa.

A tárlaton különben közel 300 kiadásban látható Kossuth arczképe, összegyűjtve Európa s Amerika összes országából. Impozáns ezek közt a Karlovszky Bertalan által festett életnagyságu arczkép másolata, a mely tavaly készült s az az agg Kossuthot élve ábrázolja. A kép annyira élettelen, hogy szinte reszketni

látjuk a székről lecsüngő fehér kezét. — Mint a dicsőséges multnak szent fantomja jelezik meg előttünk az ő fénykorának emlékei között s elborult szemem a nyugovó nap végső sugarai reszketnek.

Érdekes a Kossuth arczkép-csarnokban két képnek a tusvázlata. Az egyik kép a Kossuth-nótáinak allegorikus megábrázolása. A lelkes tüzeltől áthatott magyar népcsoport közepén, a dal kezdetének föliratával ellátott zászlót egy ifju magasra emeli; körülötte a harcba induló nép, amint szeretteitől is lelkesítve bucsuzik — míg a távolban egy kovács-műhelynek tűzvillagos kobója előtt kaszákat vernek fegyverré.

A másik kép azt a leirhatatlan jelenetet állítja elénk, amint Kossuth Czegléd piacán szónokol. Ezt a képet lehetetlen szivdobogás nélkül nézni. Kossuth a piac közepén, a szónoklásnak leghevesebb mozdulatával, arczán a lángoló lélek visszatükrözésével jelenik meg a szemlélő előtt. Körülötte az elragadtatás jeleivel hullámozó népcsoport térdelve és kalappal intgető emberek — hallani véljük Kossuthnak gyújtó szónoklatát s a kiáltást:

„Mindnyájunknak el kell menni!“

Amint hallottam, gróf Kreith Béla, a gyűjtemény tulajdonosa, meg is festeti mind a kettőt és sokszorosítani fogja.

A kiállításnak van egy megrendítően szomorú helyisége: a vértanuk szobája.

élet" operettekben fog fellépni. A „Pont-Piquet család" új június 30-ikán fog színrekerülni. Julius 1-éu lesz ez utolsó előadás a magyar színész-egyesület nyugdíjintézetének javára s azzal az idei saison véget fog érni.

— (Az ügyvédi kamara köréből.)

A pécsi ügyvédi kamara közölni teszi, hogy Szigeth Gábor dr. szegvárdi köz- és váltó-ügyvédet, mivel az ügyvédi gyakorlatról lemondott — saját kérelmére — a kamara lajstromoltta.

— (Jégeső.) A minapi jégverés, melyről említést tettünk, a pécsi járásban Sáros, Birján és Lothárd környékén, valamint a mohácsi járásban Rác-Göröcsöny és Doboka vidékén is oly nagy mértékben rombolt, hogy a vetések ott is teljesen elpusztultak. Múlt pénteken délután az az ijesztő felhő, mely városunk fölött rohant el nyugat felől keletnek, Mohácson és vidékén öntötte ki a magvát, nagy kárt okozván Mohács, Versend, Bodolya s az egész ottani környék vetéseiben. — Kis-Tótfaluról a következő értesítést kapjuk: „Csütörtökön jun. 16-án 11—12 óra között délelőtt oly nagy jégverés volt Kistótfalun, a milyenre a most élők közül senki sem emlékezik. A jég igen sűrűn, galamb, sőt tyuktojásnyi nagyságban esett, elverve az egész határt, úgy a hegyen levő szőlőket, mint a pécs-mohácsi vasut mentén az átrinitás vasutvonal mellett fekvő szép gabonaföldjeit. Évek óta nem volt jégverés Kistótfalun, hanem ez a jégverés aztán elég lett volna 20 évre is! Soha olyan szépen nem mutatkozott még termés, mint az idén Kistótfalun; öröm volt nézni a vetéseket, valamint a fillokszéra daczára elég bő termést mutató szőlőtökeket. És most egészen oda van minden! A szőlővesszők lezerve, a vetések letiporva, a fák alja gyümölcsével terítve, az éppen kaszálás alatt levő rétek beiszapolva, a házak tetejéről a cserepek lezerve, stb. stb. Sir és jajgat mindenki, hogy miképen fog megélni, mert még a vetőmag sem kerül meg. A jégeső Gyűd és Bisse felől jött, s mint hiszik, a jég elverte nemcsak Kistótfalun, hanem Bisse, Turony, Márfa, Terehegy, Csepel stb. határát s a gyűdi hegy egy részét is."

— (Tudorrá avatás.) Éry Márton közigazgatási gyakornokot folyó hó 19-én avatták tudorrá a kolozsvári egyetemen.

— (Búcsulakoma.) A helybeli kereskedelmi középiskola harmadévet végzett hallgatói a közelmúlt napokban tették le az érettségi vizsgálatokat, még pedig a legszebb sikerrel. Az intézet 12 harmadéves hallgatója közül ugyanis 2 kiténtetessel, 7 jól, a többi 3 pedig elégséges eredménnyel vizsgázott. Ezek a szerencsés sikerrel végzett fiatal emberek hétfőn este búcsubankettet rendeztek a Föhn-féle „Nemzeti söröcsarnok"-ban, melyre volt tanáraikat is meghívták. A búcsulakoma alatt érdekes föl-köszöntőket mondtak: Körösi Henrik főreáliskolai tanár, a végzett hallgatók volt osztály-

Mintha kriptába lépünk: a falak fekete posztóval vannak bevonva. A középső asztalon tizenhárom gyertya ég. Oldalt nehéz bilincsek függnek a falakról; ott vannak azok mellett a vértanúk utolsó levelei, a miket a halált megelőző éjjelen irtak szeretteikhez. — Ott van egy rongyos szürke rabruha: abban élte át Körösi Sándor a josefstadi nehéz fogságot; ott vannak a vértanúk reliefjei és olajfestményü arczképei a falakon; a megdicsőült halottak mintegy föl-támadva.

A vértanúk szobájában ott van Zala jeles szobrászunknak az aradi vértanúkról készített, életnagyságu 13 szobra s a falakon láthatók a többi vértanúknak gr. Batthiányi, b. Perényi, Csányi, herceg Voroniceaky, b. Mednyánszky; Lenkey, Kazinczy, Ormay, Jubbál, Murmann, b. Jeszenák, Szacsyay stb. életnagy olajfestményü arczképei.

Önkénytelenül is le vesszük a kalapunkat. Szinte várjuk, hogy egyszer csak megjelennek a minorita atyák és a sötét tekintetű hóhér. Lehetetlen ott nem fájni, lehetetlen ott nem sirni.

Amint hallom, a kiállítás Budapestén állandósítani fogják. Csáky miniszter Thaly interpellációjára azt felelte, hogy a gyűjteményt a múzeum számára átveszi. Együtt marad minden s temploma lesz a nemzetnek, ahova ereklyéket csókolni zárandokol a hazaszeretet.

Gárdonyi Géza.

főnöke, ezenkívül Salamon József baranyavármegye kir. tanfőlügyelője, Vörös Mihály tanítóképezdei tanár és végül Kossutány dr. jogtanár, melyekre a hallgatók közül Weisz Mihály és Brüstle Antal, a volt tanítványok válaszoltak. Ezután Porges igazgató szólt még néhány buzdító szót az intézetétől immár megváló ifjakhoz. A fiatalság vigan üritette a poharat a testvériesülés e nagy napján, midőn tanár és tanítvány kölcsönösen örvend a szerencsés sikernek.

— (Sétatéri zene.) A katonazenekar a csütörtöki sétatéri zene alkalmával a következő darabokat játszta: 1. Professzorok indulója a „Madarász" operettből. 2. „Fideles Wien" (kedélyes Bécs) (új), Komzáktól. 3. „Fest" (ünnepe), nyitány Reulingtól. 4. Kar a Lombardi operából, Verdítől. 5. Zárandokok kara a „Tannhäuser" operából. 6. „Blauweilchen", hangverseny polka-mazur, Eilenbergertől. 7. „Freiwilligen" (Önkéntesek) gyorspolka ifj. Riepitől a karmester fiától.

— (A halottas menetek rendszabályozása.) Egy incidens alkalmából a Pécsi Figyelő fölszólalt az ellen, hogy a temetkezési intézetek majd minden temetést a főútczán visznek keresztül. Ajáltuk akkor a rendőrségnek, hogy ez ügyben intézkedjék s szabja meg, mely úton mehesse a főútczától távolabb eső utcákból a temetési menetek. A „Pécs," mely annak idején utólagosan szintén helyeselte fölszólalásunkat, most — mint legutóbbi számában olvassuk — kollegiális szerénységgel elismeri, hogy a Pécsi Figyelőnek akkori fölszólalása eredményes volt. A főkapitány ugyanis tett némi intézkedéseket a halottas menetekre nézve. Elrendelte, hogy a temetkezési intézetek a temetőbe vezető utca megválasztásában a szertartást végző bármely lelkész szavára hallgassanak, s a legrövidebb s legrövidebb utat válasszák. Végül megjegyzi, hogy e rendelet ellen vétők a legszigorubb büntetés alá esnek. A Pécsi Figyelőnek ugyan távolról sem volt célja, hogy fából vaskarikát csináljanak az ő fölszólalásából; de most azt kell látnia, hogy a javaslatból e faragott a rendőrség. Csak annyiban fogadták meg a szavát, hogy a rendőrkapitányság intézkedett, de az intézkedés mikéntjére nézve nem hallgatták meg. Helytelen s csak rendőri kibuvó az, hogy a lelkész határozza meg a menet útirányát, holott ezt a rendőrségnek kellett volna megszabnia és pedig úgy, hogy attól se temetkezési intézet, se pap, se közönség el ne térhessen. A pap önkényesen is határozhat — mint ez az eset fordult elő ama temetési botrány alkalmával is; határozhat a maga előnyére is, de teheti ezt hízélgésből a család vagy temetkezési intézet hiúságának kielégítésére. Így nem fognak a főútczában megkevesbedni a szomorú halottas menetek — pedig az a fő kívánság — mert a pap nem mindig fog, nem is tartaná opportunusnak, ellene szegülni a gyászoló család akaratainak. S a rendelet végső klauzulája, mely szigorú büntetéssel fenyegeti a rendelet ellen vétőket — ilyen körülmények között — kinek szól? A papnak nem, mert azt nem kötelezi semmire, annak teljesen szabad kezét enged; hanem a temetkezési intézeteknek, akik pedig — ha a temetést végző lelkész úgy intézkedik — még a főútczán is kötelesek vinni a halottat, minden rendőrkapitányi rendelet ellenére is. Ez tehát félintézkedés, sőt annál is kevesebb, mert nem a közönség, nem a jó izlés szavára hallgattak a világot uráló hatalmasságok, hanem — mint ez az egész rendelet eszmemenetéből nagyon is világosan kitetszik — bizonyos lelkesi barátságos szóra. Csak tovább is így, jó uraim, ott fenn a magasban. Rendezzék be a világ folyását a maguk kényelmére és az ezrek ott alul, akik mindehhez a kényelemhez a verejtéküket adják, hadd morogjanak továbbra is; hisz ez az ő egyetlen privilegiumjuk.

— (Az egyházmegyei tankerületből.) A püspök Schultz Károly német-mároki plébánosnak és siklósvideki tanfőlügyelőnek „a tanügy terén teljesített hasznos szolgálataiért" elismerésül az „Admodum reverende" czímet s a viola-cingulus viselésének jogát adományozta.

— (A pécs-belvárosi leányiskolában) holnap, csütörtökön kezdődnek a vizsgálatok. Első napon az I., pénteken a II., szombaton a III. s hétfőn a IV. osztály növendékei vizsgáznak. Fölbivjuk e vizsgálatokra a szülők

figyelmét, nemcsak azokét, akik leányaikat ide járatták, hanem akiknek leányai máshova járnak iskolába; s tesszük ezt azért, mert a belvárosban ez az egyetlen rendszeres elemi leányiskola, amelyben minden egyes osztályt szétosztva vezetnek, s alkalmuk lehet a szülőknek, hogy az eredmény minőségéről meggyőződést szerezhessenek.

— (A szétbukadt „waschblau.") Ha nem végződött volna némi szerencsétlenséggel, hát komikusnak is lehetne mondani. — Most már csak a vidéki kis városokban járunk az azelőtt nálunk is eléggé ismeretes „waschblau"-k, akik tulajdonképpen éppen olyan emberek, mint más közönséges halandó, csak abban különböznek emezektől, hogy a kezük egész könyökig, a képtük s a ruhájuk meg helyenként csupa kék, a karjukon kosar s az is kívülről nagyon engedni gyanítani, hogy valami kékes fluidum már néhányszor szertefolyt benne, földülvén a flaskó, amelyben ez az univerzális kék cseppfolyós test leledzik, mely karakterizálja az egész alakot, akit köznéven „waschblau"-nak hívnak. Ez a „waschblau" pedig tulajdonképpen kékitő, amivel a gazdaasszonyok szépítik meg mosáskor a fehérneműt; hanem hát a nép az emberét is annak keresztelte el, aki országzserte „waschblau"-ban utazik — a szó szoros értelmében, lévén kívül rajta több abból a kékitő folyadékból, mint a flaskójában. Egy ilyen messze földről Mohácsra gyalogolt „waschblau"-val történt meg a minap, hogy elfogyott a portékája s elment a mohácsi „Korona" vendéglő kocsiszina alá s ott föllállította a kékitő gyárát, ami olyképen történt, hogy a kékitőhöz szükséges szerszámokat összekeverte egy flaskóban s azt rázta irgalmatlanul. A flaskóban vitriol is volt, mert az is kellett hozzá. A vitriol pedig kényes szerszám s a nagy rázás közben szétbukant, fölrobbantva a kékitős flaskót is. A szegény „waschblau", aki különben Marmorstein Lipót névre hallgat, egyszerre esődt mondott a kékitő gyárával. A vitriolos folyadék tudniillik összegegette az arczát, belefröcsent a szemébe, úgy, hogy a szerencsétlent kórházba kellett szállítani. Ez a kockázat valóban nem áll arányban azzal a pár krajczárral, amiért azt a „waschblau"-t vesztegetik, s talán helyesen cselekednék a belügyminiszterium, ha ilyen veszedelmes robbanó szerekkel való kémizálgatást nem engedné meg holmi laikus embereknek s csak szakértővezetés alatt álló gyárban engedné meg a vitriolos kékitő készítését.

— (Vásárnap változás.) A kereskedelmi miniszter megengedte, hogy Baranyavárott a június 7-ére kitűzött, de elmaradt országos vásár helyett június 27-én pótvásár tartassék.

— (Gott erhaltés veteránok.) Úrnapján az „Első pécsi veterán-betegsegélyző egyesület" zeneszóval rukkolt ki a parádéhoz. Jól klappoló indulókat fújt az a 10—15 emberből álló banda, hogy a veteránokban szinte ifjú tűz gyúlt ki a büszkeségtől, mikor így harsogó muzsikával végigvonultak a főútczán. Tetszett az utca közönségének is, s a zenekedvelők el is kísérték a veteránokat a Hétfejedelem tájékára, ahol a zászlót tartják. Hanem itt menten haragra vált az előbbeni jóindulat, mikor a zászló bevitelkor a zenekar... megbicsaklik még a tollunk is, hogy ezt ki kell írunk... a zenekar a — Gott erhalte-ra zendített rá! Nincs akkora fölkiáltójel a nyomdában, amekkorát ide kellene szedetnünk. A mi veteránjaink kezdenek immáron beszámíthatatlanokká lenni. Mert nem a hazafiság hiányosságának tulajdonítjuk mi ezt a szerencsétlen ideát, hanem beszámíthatatlan emberek szörnyű tévedésének. A derék emberek, becsületes iparosok, akik nagy ünnepek fölöttik a betegsegélyző-egyesületüket külsőleg is föltüntető egyforma ruházatot, abban a borzasztó tévedésben vannak, hogy ők a hadsereg kiegészítő részét képezik s mint ilyenekre a feketesárga szellemenben vezetett hadseregnek a magyar alkotmány szellemével ellenkező egy némely rendelkezései szintén kiható erővel bírnak. Ezek a jó emberek katonás parádéval viszik haza a zászlójukat s mikor azt beviszik az elnök vagy bárkinek lakására, ahol a zászló őrizet alatt áll, szintén megadják a zászlónak a katonáknál szokásos tisztelgést. Amikor ezt a kurtósnek egyszerű „general-marsch"-sával tették, nem szólunk semmit; ezt ők tehetik, legyen teljesen az ő kedvük szerint. Hanem ezúttal megszabott mentek s mivel bandájuk is volt, éppen

ügy akartak megeselekedni, sőt meg is cselekedtek, mint katonáéknál divatos, ahol a „general-marsch“-ot a zenekárnál a „Gott erhalte“ nevezetű osztrák néphymnus első négy taktusa pótolja. A mi veteránjaink elfuvatták ezt a nótát is, hogy annál takarosabb legyen a parádé. Ilyen dolgok történetén természetesen megáll a józan ész és nem tudja hova tenni azokat, akik ilyen cselekedni képesek. De nem igazjuk föl lelküket e botrány által, mert ez emberek egyszerűen „nem tudták, mit cselekszenek.“ Nem tudták, hogy vétettek a nemzeti közérzlet ellen, mely még a hadseregnek sem tudja elnézni, hogy a Gott erhaltéval bosszantja minduntalan a magyar ember fülét; nem tudták, hogy a hadsereg tulajdonképen parádiaképen veheti tőlük ezt a parádéozást; nem tudták, hogy egy magyar nemzeti szellemtől áthatott kormány egyszerűen meg is vonhatja tőlük a jóváhagyást az egyet további föntartására, mivelhogy a fölterjesztett alapszabályokban egy szóval se jelezték, hogy ők Gott erhaltéznai fognak, különben soha sem adta volna a jóváhagyását még a Szapáry-kormány belügyminisztere sem. Mindezeket nem tudták ezek a különben jóra való, becsületes iparos emberek; de még valamit nem tudtak. Azt, hogy az a zenekar a városi zeneiskola növendekiből alakított zenekar. E fölött pedig a városi hatóság rendelkezik. Valószínű, hogy a hatóság sem tudta, hogy a veterán urak mire akarják fölhasználni azt a zenekart, különben az ő drága pénzen vett és föntartott zeneszerszámait soha sem engedte volna át ilyen meleyletre.

— **(A Werner-féle leányiskolában)** e hó 27-én és 28-án tartják meg a záróvizsgálatokat és pedig az első napon délelőtt a hittanból valamennyi osztályban s a III. és IV. osztályban a többi tárgyakból is, míg délután az I. és II. osztály vizsgázik a többi tárgyakból. A második napon reggel és délután az V. és VI. osztály tesz vizsgálatot.

— **(Az állami hivatalnokok fizetésjavítása.)** Úgy tervezték, hogy a hivatalnokok fizetésének fölemeléséről szóló törvényjavaslatot még ez év első felében letárgyalják, úgy, hogy az 1892. évi július 1-jén életbe lépessen. A költségvetés tárgyalása azonban nagyon megnyúlt s a törvényt nem lehet letárgyalni oly gyorsan, hogy az még július 1-jén életbe léptethető legyen. Mivel pedig e közöbajt képező törvényjavaslat értelmében már az ideai költségvetésbe is fölveették a július 1-jén kiadandó fizetés-többletet, a dolog rendezése végett, a képviselőház pénzügyi bizottsága — a pártok vezéreinek előleges bizalmas meghallgatása után — azt határozta, hogy bár nincs is meg a törvény, mégis az abban kontemplált fizetésjavítást az állami hivatalnokok még július 1-én kapják meg mint ideiglenes pótlékot.

— **(A régi egyforintosok beváltása.)** A magyar királyi pénzügyminiszterium hirdetménye szerint az 1882. évi január hó 1-ről kezdett és forgalmon kívül helyezett egyforintos államjegyek a királyi pénztáraknál és hivataloknál fizetesképpen és kicserélés végett csak 1892. évi június hó végéig fogadhatók el, s azok kicserélése ezen határidőn túl 1893. évi december hó végéig már csak a cs. és kir. közös pénzügyminiszteriumhoz intézendő, szabályszerűen bélyegzett folyamodvány alapján fog megengedtetni. Ezen utóbbi határidő letelte után az említett egyforintos államjegyek többé sem beváltatni, sem kicseréltetni nem fognak.

— **(Ürgék pusztulása.)** A főszolgabírák így nyar idején elrendelik az ürgék kipusztítását. Néhol megfogadják, máshol meg nem, a rendeletet. Példaadás kedvéért följegyezzük, hogy a mohácsi járásban, a községekből beérkezett jelentések szerint kipusztítottak 12.630 ürgét; az izsápiek ezen fölül 584 höresököt öltek meg. A legtöbb ürgét pusztította ki Liptód község, t. i. 2500-at.

— **(Az áradó Duna Mohácsnál.)** A Duna vizállása a lefolyt héten 537 cmt.-ről szombat reggelig 652 cmt.-re emelkedett. Az áradás vasárnap érte el tetőpontját s mivel Pozsonyál már nagymérvű apadás állott be, remélhető, hogy az apadás Mohácsnál is csakhamar bekövetkezik. A járás főszolgabírája bejarta a töltéseket s személyesen győződött meg arról, hogy az elrendelt árvédelmi munkálatokat az előjáróság foganatosította. Lapunk zártkör fordulatáról kapunk értesítést. Tegnap délután ugyanis a következő távirat érkezett az alispán-

hoz: „Nagy a veszély! A legrosszabbtól lehet tartani!“ Az alispán azonnal kiutazott Mohácsra.

— **(Hymen.)** Schuth Fini kisasszonyt, Schuth Vilmos villányi nagyhírű borkereskedő leányát eljegyezte Kemény Lajos pozsonyi városi tisztviselő. — E hó 8-án a vasszói imaházban esküdték örök hűséget Grünhut I. téseki kereskedő és bérlet Lővenfeld Juliska kisasszonynak, Löventeld Mór borostyáni bérlet leányának.

— **(A primás és a párbaj.)** A hercegprimás egyik hivatalnok párbajt vívott. Alig hogy a párbaj megtörtént, a primás az illető állásától nyomban elmozdította, olyan megokolással, hogy ő mint törvényhozó és egyházi nem engedheti meg, hogy az ő alkalmazottjai a király által szentesített törvényt tudva megsértették; miután e törvények alatt áll és az ország törvényeit megtartja, föltétlenül követeli, hogy alkalmazottjai is megtartsák a törvényeket.

— **(A siklósi vásár)** az elmúlt hét elején jól sikerült. Lábas jószágot oly nagy számmal hajtottak föl a vásárra, hogy évek óta nem láttak annyit. Különösen igen sok ló és szarvasmarha került eladásra Szerbiából is sok marhat hajtottak a vásárra. A ruhavásárról azonban az iparosok és kereskedők nagyrészt esalódva tértek haza.

— **(Malom kereke alatt.)** Nem kis veszedelemben fogtak Kiss Mihály és testvére, akik egy éjjel ladikkal burgonyát szállítottak Bajoról Ujvidékre. Csak Mohácsig értek el szerencsésen, mert útközben kimerülve elaludtak a ladikban s csak akkor ébredtek föl, mikor a mohácsi dunai malmok egyikének nekiütődött a ladik. A malom lapátkereke fölborította a csónakot, Kiss a vízbe esett s a lapát-kerek súlyosan megsértette a lábait, míg testvére a malom oldalához szorult s a bordáin szenvedett zúzódást. A molnárok kifogták a szerencsétleneket s orvosi ápolás alá adták. A krumpli és ladik elúszott.

— **(Rajzkiállítás a reáliskolában.)** A legnagyobb dicséret hangján kell megemlékeznünk arról a kiállításról, mely a pécsi főreáliskolában az oda járó tanulók rajzait bemutatta pár napig közszemlére. A két külön rajzteremben voltak elhelyezve a mértani és szabadkézi rajzok. A Kiss József és Szirtes Ignác tanárok keze alatt mértani rajzot tanulók munkáját a mértani pontosság, precizitás jellemzi — még a legkomplikáltabb vetület megoldásában is, ami a tárgy kellő és alapos ismeretére, nagy tájékozottságra enged következtetni; a mértani rajzhoz tartozó díszítményi rajzoknál pedig izlést láttunk a színek megválasztásában és alkalmazásában. Ebben a teremben még néhány különösen érdekes rajz volt kiállítva, melyeket az elrendezők gyászfátyollal kerítettek körül: az év közben elhunyt két legjelesebb taulónak (Littke és Wurm) igen szép mértani rajzai. A szabadkézi rajzteremben Irinyi Sándor tanár a mester. Az ő metódusa gyakran bámulni való eredményt ér el, mert még akikben a tehetségnek vajmi kis szikra van is elrejtve, lángra segíti ő azt az ambíció fölkeltésével. A tehetségek pedig a legjobb kezektől kapják az első oktatást s a további vezetést abban a teremben, ahol Irinyi jogos büszkeséggel mutogatta a sűrűen jövőmenő látogatóknak az ő fáradsága szép eredményeit. Mert valóban ügyes, néhol meglepően szép szabadkézi rajzokat produkáltak ezidei tanítványai.

— **(Tánc- és testképző iskola.)** Herczenberger József jubiláns táncmesterünk 8—13 éves gyermekek (leányok és fiúk) részére nyit táncoktatási és testképző tanfolyamot az iskolai szünidő alatt. Ebben a némileg előkészítő tanfolyamon a növendékek a szalon és társas táncok mellett a szép testtartásban, szabályos ülésben, helyes járásban és testmozgásban nyernek oktatást; megtanulják, miképen kell belépéskor, üdvözléskor és búcsuzáskor csinosan bókolni; s mindezek által a testtagoknak minden mozdulatában kecses eleganciát, rugékonyságot és a szemre jótékonyan ható kerekdedséget sajátítják el. Jelentkezni lehet Herczenberger lakásán (Mária-utca 14. sz. alatt) vagy Valentin Ottó könyvkereskedésében e hó 24-től július 3-áig.

— **(A 14 zóna.)** Tájékozas céljából figyelmeztetjük az utazó közönséget arra, hogy a XIV. vonalszakaszu menetjegyek, a mennyi-

ben az ut a legrövidebb távolság alapján nem Budapesten át vezet, a m. kir. államvasutak bármely állomásáról bármely állomásra 48 órai időtartamon belül bármely utirányon át használható, ha az utazás a kiindulási állomástól a rendeltetési állomásig egy huzamban folytatódik. Ha azonban az utas XIV. vonalszakaszu menetjeggyel utját megszakítja s azt oly állomás irányában akarja folytatni, a mely állomásra való utazás az eredeti kiindulási állomástól kerülőt képez, akkor a jegy azon állomáson, a hol az ut megszakított, csak azon állomásig érvényesítettik, mely állomásig a használt utirány távolsága és az utóbbihoz vezető legrövidebb utirány távolsága egyenlő. Ha pedig az utas XIV. vonalszakaszu menetjeggyel azon állomásig jutott, a mely állomásig a használt utirány es az oda vezető legrövidebb utirány távolságai egyenlők, vagy pedig máris kerülőt tett, akkor az utazás megszakítása esetében a menetjegy — a továbbutazásra egyáltalában nem érvényesítettik, illetve érvényessége megszűnik s azon állomáson, melyen az ut megszakított, leadandó. Ha például valamely utas egy XIV. vonalszakaszu menetjeggyel Budapestről Pozsonyban át utazik Póstyénbe s utját Pozsonyban meg akarja szakítani, akkor menetjegye Pozsonyban csakis Szent-Györgyig érvényesítettik a továbbutazásra, mivel a legrövidebb utirány Galantha-Nagy-szombatban át vezet és ezen utirányon át Budapestről Szent-Györgyre a távolság egyenlő a Pozsonyban át vezető utirány távolságával. Ha ellenben valamely utas Budapestről egy XIV. vonalszakaszu jeggyel Debreczen-Nyiregyháza-án át utazik Miskolcra s az utazást Szerencsen megszakítja, az esetben a menetjegy a továbbutazásra már nem érvényes s az utastól Szerencsen elvételik, mivel az utas akkor már kerülőt utat tett, a mennyiben a legrövidebb utirány Budapestről Szerencsre Miskolcra át vezet.

— **Hátralékos előfizetőinket tisztelettel kérjük, miszerint tartozásaikat minél előbb küldjék be, nehogy kénytelenek legyünk a lap további küldését beszüntetni.**

MŰVÉSZET, IRODALOM.

Szinészet.

Dezséri jutalomjátéka, mely pénteken volt, „tele házat csinált“, mint a nagy színészi műnyelven mondani szokás. „A tiszteletes úr keservei,“ Kneiselnék ismert bohózata került színre, melyben Dezséri Robot Mityás iskolamestert játsza. Közönség és jutalmazott egyaránt meg lehetnek elégedve a jutalom-előadással. Dezséri kacagató alakot formált az iskolamesternek amúgy is jól megrajzolt karikatúrájából, a többi szereplő is igyekezett minél jobbat nyújtani, — viszont a közönség a nagy számmal meg a sűrű tapsaival mutatta ki, hogy Dezséri tehetségét és buzgalmát elismeri. A mulatságunkat csak egy dolog zavarta meg előzetesen. Mi szüksége volt Dezsérinek, aki évek során át tapasztalhatta, hogy a közönség jönnelével viseltetik iránta s szívesen keresi föl a színházat, mikor az ő jutalomjátéka van, — ismételjük: mi szüksége volt neki arra a kisvárosias reklámra, hogy napokkal előbb füstölt plakátokon, meg a színlapon is egyre azt hirdette, hogy „a jutalmazandó a jelzett szerepben ez alkalommal Sanyaró Vendel ismert alakját fogja bemutatni.“ — A történeti hűség kedvéért megjegyezzük még, hogy Dezsérinek — tisztelői babéroköröt és pénzajándékot nyújtottak föl a zenekarból. (Hát bizony ez az utóbbi, helyesebben a pénzajándékadásnak ez a módja, szintén csak kisvárosi izlésre mutat. Az ilyen színlapok mögött illik elvégezni.)

Hentallerné Pauli Mariska, a szinkör vendége, három estén lépett föl egymástól: szombaton, vasárnap és hétfőn.

Az első estén a „Suhancz“ című szerepében látuk s valóban gyönyörködünk temperamentumos játékában, esiesző beszédében s kellemesen ható énekében. Kocsis Etel is szépen énekelt s a vendég mellett neki is jutott a tapsból. Tharasszovits Margit (a nagymama), Breznay (Bizot), Dezséri (Durand) és Kállai Lujza (Moréu báróné) jól

játszottak, Perényi (Emil) is türethető volt, csak Földvári volt fanyar Morén tábornok. Közönség kis számmal.

„A sárga csikó“-ban (vasárnap) Bakaj Erzsikével valóságos áprilisi időjárást küldött a vendég a nézőtérre. Az ilyen hol siró, hol kaczagó fityfirity szerepek pompásan illenek H. Pauli Mariska asszony egyéniségéhez, s a hatás mutatkozott is a sűrű tapsban, amihez — vasárnap lévén — természetesen a karzat adta a legnagyobb perczenet. Az előadást nagyon sokszor megzavarta a hirtelen keletkezett zápor és égiháború, ami miatt az előadás is csak későn végződhetett; de ez volt oka a földszint ürességének is.

Hétfőn egyik legjobb szerepében a „Kis molnárné“ helyett színre került „Szegény Jonathán“ Mollyjában lépett föl H. Pauli Mariska asszony, sajna, majdnem üres padok előtt. Talán ez utóbbi körülmény is volt az oka, avagy a három egymásutáni föllépés a három kimerítő szerepben, hogy némi bágyadságot észleltünk játékán, ami aztán fokozottabb mértékben szállott át az egész személyzetre. Mindazonáltal a vendégművésznő játéka — még így diskkrét határok közé szorítva is — föltöbbet tett. Csak Kocsis Etel (Harriett) érdemel mellette dicséretet, no meg Hegyesi — igyekezete; míg Hatvani olyan lanyha-kesernyűsen játszta meg Jonathánt, mintha ő volt volna az életűt és nem Vandergold. Avagy ő megelégszik azzal, hogy egyszer már köztetés mellett jól eljátszta nekünk ezt a szerepet? — Van ebben a darabban néhány mellékszerep, ezekből vagy hatot rendszeren úgynevezett „segéd-színészek“ nek osztanak ki. Ha nem tala-kodás a szavunk, mi azt indítványoznók, hogy a „segéd-színész“-i szerepkört töröljék el a földszinéről, mert az ebben a körben mozgó lények csak elsőrendű szerepet óhajtanának játszani, de azt nem tudnak, mellékszerepeket pedig nem szeretnek játszani, s ez utóbbival nagyon rontják az összjátékot. Nem lehetne oda irni a szerződésükbe azt is, hogy „köteles ambícióval játszani“? Talán így megteszik. Mert most, mikor az ambíciót saját jóvoltukra bízzák, azt az izét nem termelik valami bőven.

TANÜGY.

— A pécsi püspöki egyházmegye tanítói számára az egyházmegye tanfőügyelőség a f. 1892. évre a következő tételket tűzte ki kidolgozás végett, 1. Mily mérvben használhatja a tanító növendékeit segítségül az iskolában, vagy azon kívül, hogy a rend és fegyelem sérelmet ne szenvedjen? 2. Népszerű értekezés alakjában adassék elő a cserjéknek és fáknak hasznos jelentősége a közlekedési utak mentében és mit tehet a tanító, hogy a köznép azokat védelmében részesítse és gondozza?

VEGYESEK.

— Sok évi megfigyelés. Émésztési gyengeségnél és étvágyhiánynál általában minden gyomor-bajnál, a valódi „Moll fele seiditz porok“ bizonyultak a legsikeresebbeknek a többi szerek fölött, mint gyomor erősítők és vértisztítók. Egy doboz ára 1 frt. Szétküldés naponta utánvétellel Moll A. gyógyszerész, cs. és k. udv. szállító által, Bécs, I. Tuchlauben 9. A vidéki gyógyszerárakban határozottan Moll A. készítménye kérendő az ő gyári jelvényével és aláírásával.

CSARNOK.

Alku.

Amint fölhuzná reggel a csizmát Halbör Företeg János, előbb miért szemle alá veszi. Ügyes rándítással kapja föl a száránál fogva, hogy a talpa is látszon.

— Ejnye, hejnye — mondja s busan néz a csizmára.

Ha a csizmanak szeme volna, szintén nézhetne, mert van rajta lyuk elég. A szára is elavult, kiveresedett, a feje meg épen egészen odavan. Halbör szomoruan huzza föl s mikor behozza reggeli alkalmatosság gyanánt a szalonnát a hozzávaló pálinkával az asszony, oda szól neki:

— Be köll mönni a városba.

Az asszony ránéz.

— Ugyan minek mögint? Ihatnék kend? Nem kap kend elég italt ideki?

Halbör Företeg János mérgesen ül le az asztalhoz a szalonna elé.

— Né duruzsolj hát örökké. Csizmát köll vönni.

— Azt ugy-e? — kérdezi gunyosan az asszony. — Keenek csizma köll. De azt nem kérde kend, nekem köll-e cipő. Akit hogy tavaly vettünk, egész elkopott. Az ember lasztingba meg csak nem járhat hétköznap. De erről nem beszél kend. Mert világeletibe se törődött kend velem.

A kötenyét oda emeli a szeméihez az asszony s szétmorzsol egypár öreg könyüt.

— Nem is tudom, mért möntem kendhöz...

Företeg János nagy nyugalommal nyomogatja a szalonnadarabot bicskahegyen a paprikásdöbözbe.

— Hát minek gyüttél?

Az asszony sirva áll elébe.

— Minek möntem? Evvel áll kend elő? Hát minek hijt kend? Mér csavarta el a fejem, mért küldött güyüt édösapámék házához?

János hosszú, vékony szalonnadarabot nyese, odatörszi a kenyérre s ott szeldeli nagy igyekezettel formás kockákra.

— Ha hijtalak, hijtalak — mondja. Ha nem köllöttem, ne gyüttél volna...

Azonközben elkezdenek ugatni a kutyák odakint, Halbör figyel, fejét oldalt hajtva, a hangokra. Mivelhogy a pusztalukó kiérzi a kutyák ugatásából, hogy ki jár a tanya körül. Mert tanulmányos kutya az az ebállat, amely egész másképp ugat a rokonra, mint idegeure, másképp a városi urra, mint Mózsira, aki nyulbőrökben utazik. Ennélfogva egy ideig hallgat a kutyaszó után a gazda, komoly elbírálás alá fogván az egyes vakkantásokat.

— A sógor gyün — mondja a meggyözödség biztosságával. — Mén a városba az is.

Az asszony féloldalt néz rá s félig hitetlenül kérde:

— Oszt bemén kend?

— Be hát — mondja mérgesen Halbör Företeg János. — Mért ne mönnék? Nem látod a csizmám? Csupa rongy. Tán az kék, hogy ebbe járjak télviz idején? Hogy ebbe dolgozzak a hóba — s hozzáteszi elkeserülten: — csak hogy neköd lögyön mit önni...

Erre azután újra hatalmas sirásba kezd az asszony, hogy uram Isten, mit meg nem kell érni... már a betevő falatot is a szemére vetik... De elmegy, csakugyan elmegy a tanyáról, ha így tart.

Amig azután ez a pár szó adódik, odazörög a kocsiával a ház elé a sógor s bekiait a subából:

— Gyün-e kend a hetire?

Már megis jelent a tanyabáz ajtajában Halbör Företeg János.

— Mék hát — szól s a vállai erejénél fogva rázza be magát a subába — mér né mönnék...

Odamegy a kocsihoz és kezel.

— Adjon Isten.

— Adjon Isten. Üljék hát kend föl.

Ahogy aztan elhelyezkedik János, a sógor közécsap a két lónak. Företeg, még mikor nincsenek valami lehetséges távol, féloldalt visszapislogat, hogy ugyan néz-e utánuk ti-zteségtudó szokás szerint a ház ajtajából az asszony. De hogy néz pedig. Sir az bizonyosan odabent a házban.

Företegnek aztan, amig csak pipára nem gyujt, valami nehéz van a szívéen. Mert furcsa banás volt mégis az azzal az asszonnyal. Hanem a füstfelhők közt mulik a gond, mivelhogy egyéb dolga akad az embernek.

De aztan hamarosan el is felejt. A sógorral olykor szót váltanak és hát kiderül, hogy a sógor szintén éppen csizmát akar vönni.

— Majd Kék Mártonhoz mönytünk — szól komolyan a gyeplőszárhoz s veri ki a pipából a pörnyét — az egész familia ott vásárol.

Företeg ráhagyja, mert valójában igen sok dicséretet hallott a Kék Márton-féle lábbelikről. Rőtentő jó csizmák azok.

— Akár a vaj.

— Ügön. Aztán nem tör, — meg a füle se szakad ki.

— Hát nem bátya. Arányosan tart a füle a csizmával. Mikor az utolsó nap fölhuzná az ember, talán kiszakad. De hamarabb nem.

Denique, ahogy megállnak a lóval a katonakorház mellett, egyenest ballagnak a piacra a csizmadijás sátorok felé. Az emberséges csizmadia már árulják a sok szép, finom jószágot, egymásután szedve le párját a rudról.

Látja mindenik, hogy ott van legszélről a Kék Márton féle sátor, azonban arra se néznek.

A fejüket föltartva haladnak el a vásárosok között, mintha valahol hátul, a sátras sor végén keresnének egy csizmadiját.

Azonban nem azért szolgáltatta a sógor familiájának már évek óta Kék Márton a csizmát, hogy meg ne lássa. Hirtelen oda is emeli az asztrakán sapka széléhez (mert az asztrakán sapkánál fogva különböznek a csizmadiaik egyéb, nem komoly dolgokkal foglalkozó mesteremberektől) a kezét ernyő gyanánt, hogy jobban lásson.

— Nini! — mondja megilletődve. — Jól látok-e valjon. Nem e Fekete Gére Péter urhoz vagyon ismét szerencsém?

— De ügön — felel a sógor, nagyot esve a szivélyes hangon. — Ez meg a sógorom, a Halbör Företeg János é.

— Van szerencsém — mondja kitünő eleganciával Márton mester és összedörzsöli a kezét, az ember.

— Talán hogy lábbelit méltóztatnék... Företeg előbbre lép a subában.

— Hát ügön.

— Ünneplőt talántán?

— Nem — felel elütőleg a sógor és leveszi a szipkát a fejéről, hogy mellétegye a pipát — nem olyan köll. Csak hétköznaplót.

— Hát hiézen van — szól dicsekvőleg Kék Márton s odamutat a sátorra. — Tessék megdeputálni.

Deputálják. Az egyik balról megy a rud mellett végig, a másik jobbról. Nem találnak azonban kedvtükre valót, mert az ellenkező sarkokon megállnak.

— Nem tetszetős nekem egy sé — szól megvetőleg Företeg. — Van ilyen a kisteleki vásárban is.

— Van ám. Rosz ez mind.

— Mit? — Kialt Márton mester — Rosz? Melyik az a rossz?

János eddig a földet nézte, most hirtelen a gazdára pillant.

— Hogy melyik ugy-e? — kérdezi lassan s csak ugy féloldalt pillant végig a csizmakon. Hát mind.

— Mind? Hát tesztem azt ez rossz?

S diadalmasan ránt elő a sok közül egy párt Kék Márton. Két kézzel fogva tartja oda Företeg szeme ele s ott rázza.

János átveszi s nézi. Valóban rendes formájú csizma. Ennélfogva hát előbbre veti az egyik lábát a suba alól s nagyság tekintetében való összehasonlításokat tesz az új s régi között. Jó, egészen jó volna.

Nagy lesz, ugyan nagy lesz — mondja aggodalmassan s Mártonra néz olykor.

— Az jó tétire — biztatja a mester.

Nem felel, mert most már a földre tette le s azt deputálja, meddig ér a szára. Ez is jó. De ekkor észrevesz valamit s kedvtelenül teszi vissza.

— Nem jó a vágása — szól. — Nem magyaros. S hozzáteszi mérgesen:

— Nem vagyok én bánati sváb, hogy ilyen csizmát hordjak.

Kék Marton kétségbe van esve. Mert a sógor már választott, ki is van fizetve s imhol az új vevő, aki szintén egész familiájával ide fog járni, ha egyszer a Kék Márton-féle csizmákat megismeri, nem talál kedvére valót.

— Tessék hát mást választani — biztatja reménykedve.

Még mindig mérges a hangja Halbörnek, mikor oda vag:

— Mást — mondja gunyval. — Mást? Honnat? Ez az egy tisztességes csizmája van az urnak csak, akit itt tartok a kezembe. Ennek meg a vágása rossz.

Márton mesternek eszméje támad.

— Hát hiszen ha épea ugy áll a dolog, ki lehet azt jobban vágni — szól. De most ez a divat.

— Mit divat — tör ki dühösen Halbör.

— Nem vagyok én suhanczár legény, hogy olyasmire adjak. Tán piros bársony gallért hordjak az ünneplő felöltön, mert hogy az is divat?

A sógor belekaczag, mert tetszik neki a viccz. Kék Márton nem nevet, mert úgy látja, csak kötődnek vele itten.

— Ha nem tetszik — morog ingerülten s csekély fültövön-ütéssel téríti helyes utra a lábait elött botorkáló inast — tessék máshol venni. Nekem nincsen jobb.

— Nono . . . — békíti Halbör és esüendes mosolylyal pillant a csizmadija arczába.

— De meg az egész piacon sincsen. — folytatja tüzesen emez s elkapja FÜRGETEG kezéből a csizmat. — Mert nézze ezt a bőrt! Nézze! akár a vaj. De tán hogy még annál is finomabb . . .

Halbör int a fejével.

— Azután a törését — hirtelen két réthajtja a szarát, hogy az a kevés napsugár, ami elöverődik a felhők mögöl, csillogva török meg a bőrön — látja a fényit. Akár a kék aczél.

Int a fejével János és állást változtat a subában.

— Igen, igen — mormogja lassan.

De hirtelen, mintha megbánta volna a sok engedékenységet, megiltközve szól.

— Baj, baj. Most látom csak, hogy patkó nincs rajta.

— Lehet azt rá veretni itt a szomszédban.

Félvállára rántja a subát Halbör.

— Hát kinek néz engem az ur? Kocsis vagyok én? Vagy ló?

— Nem, dehog, dehog . . .

— No hát! — dohog elfojtott dühvel.

— Akkor ne beszéljen így. Hanem azt mondja ha akarja, hogy adja?

— Nyolcz forint.

Gunyosan hajtja le a fejét János.

— Nyolcz forint. Hm! Több nem is kék? Hisz a sógor hatért vett.

— A sógor is nyolczért vette — felel békülékenyen a mester. — Pedig az fele ilyen csizma sincsen.

János megvetőleg néz a sógor lábára, amelyen már ott pompázik az új csizma. A sógor kéjjel mozgatja benne a lábujjait.

— No isten neki — mondja derülten s előhuzván a tárczát, gyűrött bankókat terítget le a vásáros ládára. — Hetet adok érte. De csak éppen azért, mert a sógor is itt vett.

— Nyolcz forint az ára, hangzik a mester határozott válasza.

Halbör FÜRGETEG csipkelődve, félszemmel néz rá.

— Üm. De nagyra tartja magát — s lefogja a balkezelével a bankókat. — Hát tudja mit. Én engedek öt hatost, engedjen maga is. Adok hét ötvenet.

Azonban Kék Márton szilárd, mint egy szikla.

— Lehetetlenség.

— Nohát vigye az ördög azt az öt hatost s kezdj Halbör kikeresni a nyolczadik forintot is. Tágra nyitja a vörösbőr tárczát s amint utána kutatna, hirtelen az eszébe ötlik valami. — Hohó! Most jut az eszembe. Van-e asszony-czipő?

— Milyen?

— Milyen. Hát bür, zsinórra járó.

— Hát hogyne volna — odalódít egy egész üllet a ládatetőre Márton mester. — Van itt sok. Formás.

Halbör három forintot kint hagy, a többi visszarakja.

— No adjon hát egy három forintost — mondja szerényen s szinte kérőleg néz a mesterre, hogy ne haragudjon a sok okvetetlenkedésért. — A csizma nem kell. Majd szombaton behozza fejéni az asszony . . .

Mert hát az volt a csizma baja, hogy czipő kellett az asszonynak.

Gabona-árjegyzék.

Pécs szab. kir. városában 1892. évi június hó 18-án tartott hetivásárról.

Az árak métermázsánként számíttatnak.

Bukkony	őszi	—	frt	—	frt	—
	tavaszi	—	—	—	—	—
Kukoricza	új	8	„	—	7	80
	ó	—	—	—	—	—
Kótszerep	új	—	—	—	—	—
	ó	—	—	—	—	—
Rozsa	új	7	„	70	7	60
	ó	—	—	—	—	—
A. . .	őszi	—	—	—	—	—
	tavaszi	—	—	—	—	—
	új	—	—	—	—	—

Repcze)	—	—	—	—	—
Bukkony) széna	—	—	—	—	—
Kukoricza) ó	4	„	80	4	70
) új	—	—	—	—	—
Széna) ó	2	„	60	2	20
) új	—	—	—	—	—
Szalma)	2	„	—	1	80

Kínálat: közép (mintegy 200 gabonaköcsi velt a piacon.)

Laptulajdonos:

NAGY FERENCZ.

Felelős szerkesztő:

HAKSCH LAJOS.

NYILT-TÉR. *)

Nyilatkozat.

1892. június hó 12 én a nőgyeleti estélyen Winternitz Ignác urat sértő szavakkal illettem. Téves információ alapulva a sértés a történet feletti sajnálatomnak adva kifejezést a mondotakat visszavonom és Winternitz úr bocsánatát kérem.

Schlésinger Nándor.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

H i r d e t é s e k :

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS”,

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasóközönség lapja. Hiteles forrásokból származó **értesüléseinek** gyorsasága, alaposága és sokasága, rovatainak változatossága, kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az „Egyetértés“-t népszerűvé. Az **országgyűlési tárgyalásokról** a legrészletesebb s e mellett tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „Egyetértés“ közöl. **Gazdasági rovata** elismert régi tekintélynek örvend. A magyar **kereskedő s gazdaközönség** nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés“ **kereskedelmi s tőzsdei tudósításainak** bőségével s alaposágával ma már nem versenyezhet más lap. A **kereskedő, az iparos s a mezőgazda** megtalálja mindazt az „Egyetértés“-ben, a mire szüksége van. Változatosan szerkesztett tárczájában, **annyi regény olvasmányt ad, mint egy lap sem.** Két-három regényt közöl egyszerre, úgy, hogy egy év alatt 30-40 kötetnyi regényt, részint eredetit, részint a külföldi legjelesebb termékeket jó magyarságu fordításban kapnak az „Egyetértés“ olvasói. A ki olvasni valót keres és a **világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az „Egyetértés“-re,** melynek előfizetési ára egy hóra 1 frt 80 kr., $\frac{1}{4}$ évre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés“ kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámot a kiadóhivatal kívánatra egy hétig ingyen és bérmentve küld.

3389. szám.

g. ó.

Hirdetmény.

A pécsi honvédsátortáborban időszakonként elhelyezendő honvéd csapatok

tüzifa szükségletének

1892. évi augusztus 1-től 1893. évi július hó végéig terjedő időre leendő biztosítása céljából kizárólag írásbeli ajánlatok alapján folyó évi június hó 30-án délelőtt 10 órakor nyilvános árlejtés fog a m. kir. 19. honvéd gyalogezred-parancsnokságnál megtartatni.

A közelebbi feltételek — melyeknek minden ajánlattevő magát alávetni tartozik — a m. kir. 19. honvéd gyalogezred-parancsnokságnál Pécsen és a m. kir. V. honvéd kerületi parancsnokságnál Székesfehérvárott, a hivatalos órákban megtekinthetők. Székesfehérvár, 1892. június hó 14.

a m. kir. V. honvéd kerületi parancsnokság.

Vendéglő-átvétel.

Van szerencsém a n. t. közönséggel tudatni, hogy a

„Nemzeti sörcsarnok“

bérletét **f. hó 16 iken** kezelésembe átvesszem.

Ismerve azon várakozásokat, melyeket a nagyközönség e vendéglő iránt méltán táplál, minden igyekezetem oda lesz irányítva, hogy **tiszta és izletes konyha** által, **jó minőségű italokkal, pontos és jutányos** kiszolgálással az igényeket kielégítem.

Abonenseket úgy a vendéglőben, mint azon kívül elfogadok.

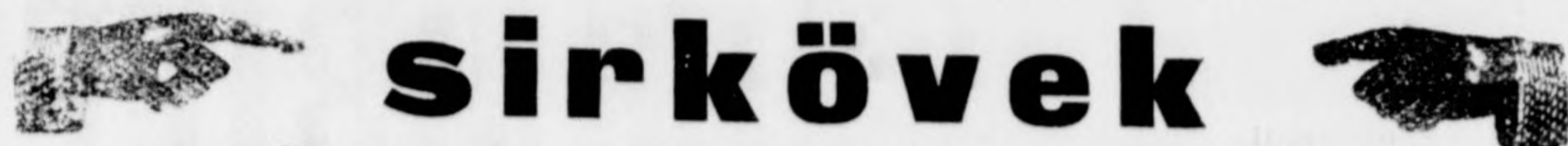
Szíves támogatást kér

Pécsen, 1892. június hó 15.

Féhn Károly,

a „Nemzeti sörcsarnok“ vendéglőse.

Legszebb és legnagyobb választékban

sirkövek

syanit, granit, márvány és terménykőből

a legjutányosabb árért, kaphatók

PIACSEK KÁROLY

kőfaragónál

Pécsett, főútcza 1 szám.

Feliratok a sirkövekre a legdiszesebben eszközöltetnek.

Építési és minden e szakmába vágó munkák elvállaltatnak, gyorsan és pontosan a legjutányosabb árért elkészítetnek.

Egy jó állapotban lévő **kerékpár (byikli)** 30 frtért eladó.

Egy kis birtok

szabad kézből eladó.

A birtok áll: egy az országon fekvő téglából épült cseréppel fődött kényelmes házból, 1 hold kertből, első osztályu 19 hold szántóföld és 5 hold rétből, 2 hold szőlőből, erdő és legelőjoggal (az erdőjog 600 frt. állampapírban).

Bővebbet a tulajdonosnál, czim:

F. Formanek

Cadjavica.

Két jó házból való fiu

tanonczul

azonnal felvétetik

Lill István fűszerkereskedésében

Pécsett, főútcza 6. sz.

7265. sz.
urb. 1892.

Hirdetmény!

A pécsi kir. törvényszék mint urbéri bíróság közhírré teszi, hogy Laskó község volt úrbéri birtokosainak közös tulajdonát képező, de időközben általuk magán uton egymás között felosztott legelő, nádas és erdő illetőség tekintetében a feloszthatóság megvizsgálására, esetleg a tényleg foganasított felosztás jóváhagyására határidőül 1892. évi július hó 6. napjának d. e. 9 órára Laskó község bírói lakába kitűzetett, mire az érdekeltek oly hozzáadással idéztetnek meg, hogy az eljárás folyamán személyenkinti idézés vagy értesítés bevétele nélkül érdekeik képviseléséről gondoskodjanak.

Pécsett a kir. törvényszék mint urbéri bíróságnak 1892. évi június hó 4-én tartott üléséből.

Sável Kálmán elnök. **Böröndy Gyula** jegyző.

A zirezi apátság tulajdonát képező

szántói

savanyúviz,

hazánk egyik legjobb és Pécsett tényleg a legolcsóbb asztali borviz, helybeli főraktára:

Berecz Károly

fűszerkereskedőnél.

É r t e s í t é s .

T. cz.

Van szerencsém a n. é. közönséget tiszteletteljesen értesíteni, hogy az itteni piacon 24 év óta fenálló és a legjobb hírnévnek örvendő

WURSTER EDE özvegye

O csász. és kir. Fensége József Főherczeg udvari czukrászdáját, hol évek során át mint üzletvezető szerepeltem — megvétel utján átvettem, és én ezen üzletet az eddigi elvekkal saját számlámra

Wurster Ede özvegye utóda

OROSZY SÁNDOR

zég alatt tovább vezetni fogom.

Legyen szabad a mélyen tisztelt közönséghez azon kérést intéznem, méltóztatna úgy mint elődömet, becses bizalmával a jövőben engem is megtisztelni és legyen meggyőződve, hogy főtörekvésem mindig és minden körülmény közt oda fog irányulni, hogy lehető legkitünőbb gyártmányok és a legpontosabb kiszolgálás által magamat e bizalomra érdemesnek mutassam.

Hivatkozva Budapest és Bécs első udvari czukrászdáiban hosszú évek során át gyakorlatilag elsajátított tapasztalataimra és szakképzettségemre, úgyszintén saját tanulmány-ujdonságaimra, melyek a legmagasabb körökig osztatlan dicséretnek örvendnek, azon kedvező reménynek vagyok bátor kifejezést adhatni, hogy a n. é. közönség becses rendelményeivel üzletemet a jövőben is ki fogja tüntetni.

Eddigi tevékenységem elődöm üzletében annyiban volt sikertől koronázva, amennyiben különleges Torta- és Dessert-sütemény, Confekt-, Dessert-, Chocolate-czukorka készítményeim oly dicséretben részesültek, hogy számos bel- és külföldi kiállításon első díjjakkal lettek kitüntetve, és mérvadó személyiségek dicsérő levelek által adtak megalégedésüknek kifejezést. Azonkívül Hovel H. berlini, Olivier T. drezdai és több lipesei udvari czukrász cég szállítója vagyok, tehát jogosan mondhatom, hogy a fővárosi czukrászdákkal úgy ár mint árú tekintetében bátran kiállom a versenyt.

Az uralkodó korkövetelményeknek megfelelőleg el vagyok látva a szükséges gépezetekkel, ami által képesítve vagyok még a legszigorúbb követelményeknek is eleget tenni.

Teljes tisztelettel

Özv. Wurster Edéné utóda

Oroszy Sándor,

czukrász, udvari szállító.

MOLL SEIDLITZ POR

- ☞ Tavaszi gyógyítás
- ☞ Nyári gyógyítás
- ☞ Őszi gyógyítás
- ☞ Téli gyógyítás

Csak akkor valódi ha minden dobozon a gyárjegy, egy sas és MOLL A. sokszorosított czéje látható.

Gyors gyógyhatás makacs gyomor- és altestbajok, gyomorgöres, nyálk, gyomorégés székrekedésnél, májbajok, vértululás, aranyér és a legkülönbözőbb női betegségeknek. Egy eredeti doboz használati utasítással 1 frt.

Raktárak az ország minden nevezetesebb gyógyszer-táráiban.
MOLL A. gyógyszerész cs. kir. udvari szállító, Bécs, Stadt, Tuchlauben 9.

Szétküldés naponta utánvét mellett. 2 doboznál kevesebb nem küldetik.

Elismerés MOLL A. urhoz Bécsben.

Ülő foglalkozásomnál az ön Moll-féle Seidlitzporai igen jó hatást gyakorolnak; ismerem ezt egyszer s mindenkorra és szívvelyes „Isten fizesse meg“-et mondok érte; ezek a gyomrot jóvá és főt könnyűvé teszik.

Tisztelettel

Steinko P. J., lelkész Honnetschlag-ban.

MOLL-FÉLE FRANCIA BORSZESZ ÉS SÓ

- ☞ Legjobb bedörzsölő-szer
- ☞ köszvény
- ☞ csúsz és minden
- ☞ meghűlési betegségek ellen.

Csak akkor valódi, ha mindegyik üveg Moll A. védjeggyel tünteti fel és „A. Moll“ feliratu óno-zattal van zárva. A Moll-féle francia borszesz és só nevezetesen mint fájdalomcsillapító bedörzsölési szer köszvény, csúsz és a meghűlés egyéb következményeinél legismerteseb népszerű. — Egy ónozott eredeti üveg ára: 90 krajcár.

FŐ-SZÉTKÜLDÉS

Moll A. gyógyszerész, cs. és kir. udvari szállító által, BÉCS: 1, Tuchlauben 9. sz.

Vidéki megrendelések naponta póstautánvét mellett teljesítettek.

A raktárakban tessék határozottan MOLL A. aláírásával és védjeggyel ellátott készítményeket kérni.

Szétküldés naponta utánvéttel. Két üvegnél kevesebb nem küldetik.

Elismerés MOLL A. gyógyszerész urhoz Bécs.

Kitűnő Moll-féle francia borszesz és sója vidékemen nagy-szerűen működik. Küldjön nekem 50 üveggel, mivel az emberiség segítségére készletet óhajtok tartani magamnál. Mély tisztelettel

Hornof, lelkész Micholup-ban.

Raktár Pécssett: Sipöcz István gyógyszerésznél és özv. Reeh V. keresked.

LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapír

kapható Alt és Böhm kereskedésében Pécssett.

Magyarország legkitűnőbb, leg-tisztább savanyuvize a

végghlesi

VERA

forrás vize, borral vegyítve ki-tűnő üdítő ital, általánosan ma-gyar giesshüblinek nevezik és olcsóbb a giesshübéli viznél. Szép erős használható üvegek-ben minden gyógyszer-tárban és jobb fűszerkereskedésben kapható.

Orvosi tekintélyek által ajánlva gyomorbetegnek stb.

Bazánk legkedveltebb savanyuvize

-t a t-

mely nemcsak a polgári körökben kedvelt, de utat tört magának a felsőbb és legfelsőbb körökben is.

Ó cs. és kir. fensége

József főherczeg asztalán rendes italul szolgál.

Kivűnő szolgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

Ciszdag szénsavtartalmu * A bomak színét nem változtatja Természetes ízét kellemessé teszi

a miért is a vendéglős uraknak keverékül „Spritzer“ előnyös szolgálatot tesz.

Ujabbban a homokos talajban termelt savanykás borokhoz kiváló előnyösnek bizonyult az ÁGNES-forrás savanyuvize.

Vegyelmezve **Dr. LENGYEL BÉLA** egyetemi tanár

úr által.

Mivel a bel- és külföld számos orvosi tekintélyei által főleg a lélegzési-, emésztési- és ügyeső-szervek hurutos bántalmainál; hatásosan gyógyítja a kachitias, görvély-, vese- és köszvény-bajokat, épígy használható a tagok csúszos bajainál, gyermekeknek megátolja a közsav- és gyomorsavany-képződést s fokozza az idegrendszer tevékenységét. Gazdag szénsav-tartalmánál fogva ezen üdítő savanyuviz a legkellemesebb izzet bír s borral használva igen nagy keltnél. örvend — Konstantinápolyban, Alexandriában, legközelebb Fiumében is, ép úgy mint hazánkban, általánosan a kolera megvetégedés ellen praeservatív gyógyszernek bizonyult.

Mivel töltésben az ország minden gyógyszer-tárában, fű szerkereskedésében és vendéglőjében kapható.

ORSZÁGOS FŐRAKTÁR

ÉLESKUTY L., cs. és kir. és szerb kir. udvari ásvány viz-szállítónál BUDAPEST, Erzsébet-tér 8. sz.

ÉLETTÖRTÉNET

igen előnyös áron vétetnek föl

kiadóhivatalunkban.